

Prof. Dr. W.C. Peul

Professor in neurochirurgie, afdelingshoofd in het LUMC en voorzitter van University Neurosurgery Centre Holland (UNCH)

Aandachtsgebieden:
problemen van de wervelkolom, de schedelbasis en de bloedvaten

Waarom bent u geneeskunde gaan studeren?

Ik twijfelde erg tussen medische informatica en de psychiatrie. Met name de biologische oorzaak van psychiatrische aandoeningen intrigeerde me. De psychiatrie is voor mij uiteindelijk de reden geweest om geneeskunde te gaan studeren. In mijn tijd, de jaren '80, was de psychiatrie vooral gericht op psychologie en was er een anti-psychiatrische blik. Dit was een stroming die de psychiatrische aanpak van die tijd ernstig bekritiseerde.

De neurochirurgie wekte pas later mijn interesse. Tijdens mijn bachelor merkte ik dat de snijdende specialismen mij aantrokken. Ik vond de neurologie te beschouwend, maar in die tijd wist ik nog niet van het bestaan van de neurochirurgie af. Tijdens mijn coschappen werd ik ingedeeld bij de neurochirurgie en ik was gelijk verkocht. Ondanks dat ik de psychiatrie interessant vond en zelfs van plan was om onderzoek te doen in dit vakgebied, ligt mijn habitat toch in het chirurgische vlak. Ik merkte dit ook tijdens mijn neurologie coschap waar psychologische aspecten bij Parkinson en MS-patiënten van groot belang zijn. Ik had hier toen al geen geduld voor, laat staan als ik psychiater zou worden.

“Er gaat een knopje om als ik 's nachts gebeld word. Ik word dan een soort soldaat, de adrenaline giert door mijn lijf en ik móét.”

Wat maakt de neurochirurgie hét mooiste specialisme?

Je kan meerwaarde geven aan patiënten die ten einde raad zijn. Of het nou pijn is, een oncologische reden of bij trauma waarbij je zelfs acuut levensreddend kan zijn. Het is de koppeling van chirurgisch ingrijpen in de hersenen, maar ook in de wervelkolom.

U bent als sinds 1998 neurochirurg, heeft u nog wel eens zenuwen vlak voor een operatie?

Ik vind het gek genoeg niet spannend om een patiënt te opereren die dreigt te overlijden of een dreigende dwarslaesie heeft door een ongeval. Er gaat een knopje om als ik 's nachts gebeld word. Ik word dan een soort soldaat, de adrenaline giert door mijn lijf en ik móét. De meer educatieve operaties, operaties waar je grenzen opzoekt en verlegt, geven mij meer zenuwen.

Hoe gaat u om met de lastige aspecten van het valk en de complicaties?

Dat vind ik lastig. Als teamleider ben ik vooral coach voor andere mensen. Daarnaast ben ik natuurlijk ook een begeleider van veel jonge chirurgen en assistenten. Het is dan vooral een complicatie die je samen maakt. Je moet erover kunnen praten. Naarmate je ouder wordt, vlak je daarentegen wel wat af. Als je relatief veel trauma ziet, dan vind je veel dingen sneller normaal en heb je er minder last van. Tegen de fase waar ik nu aan zit, denk je soms dat je oppermachtig bent. Maar als je zelf een complicatie maakt, die te vermijden was, of een grens te ver verlegt dan moet ik zelf ook wel terug naar mijn basis. Je moet eerlijk blijven naar jezelf én de patiënt. Zelfreflectie is daarbij ook een belangrijke factor.

Het is natuurlijk niet makkelijk om in opleiding te komen. Waar kijken jullie naar en waar selecteren jullie op?

Het gaat erom of je authentiek bent. Je kan nog zo'n mooie brief schrijven maar het gaat om de intrinsieke motivatie. Hoe komt iemand over?

Het is bij ons niet verplicht om wetenschappelijk onderzoek te doen, maar als iemand mij verteld "ik wil neurochirurg worden maar absoluut niet de wetenschap in", dan adviseer ik ze meer richting Groningen te gaan wat meer gericht is op kliniek. Zo heb je per opleidingscentrum weer een eigen voorkeur. Intrinsieke motivatie staat stipt op nummer 1 en daarna wordt er gekeken of je de vaardigheden hebt.

Los van het medische aspect, hoe was uw studentenleven?

Van mijn bachelor-tijd kan ik weinig van de faculteit herinneren behalve de bibliotheek. Ik was meer te vinden in de kroeg en met vrienden dan op studie. Ik ben pas serieus gaan studeren tijdens mijn master. Ik ben aan het begin niet te hard van stapel gegaan. Je kan dus neurochirurg worden en een gaaf, wild studentenleven hebben!

Wat wilt u meegeven aan de toekomstige neurochirurg?

**Volg je hart en
dan komt het wel
goed!**